

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Édes Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Klára ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.2882/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.325/2009/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.325/2009/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.2882/2008/5. számú ítéletének az elsőfokú perköltség viseléséről szóló rendelkezését helybenhagyó döntését hatályon kívül helyezi, e körben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 840.000 (nyolcszáznegyvenezer) forint, és 168.000 (egyszázhatvannyolcezer) forint áfa I. fokú perköltséget.

Egyebekben a Fővárosi Bíróság ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Legfelsőbb Bíróság 2008. április 9-én kelt Mfv.I.10.467/2007/3. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes 2002. december 16-án kelt rendes felmondással jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.2882/2008/5. számú ítéletével kötelezte az alperest 21.725.065 forint munkabér, 2.199.911 forint béren kívüli juttatás, 1.071.394 forint 7 havi végkielégítés, 542.979 forint olajipari végkielégítés, 674.109 forint felmentési időre járó átlagkereset, valamint ezen összegek után 2008. április 9-étől számított törvényes kamat, 6.100.860 forint 12 havi átlagkereset, és 600.000 forint perköltség megfizetésére. A felperes keresetét egyebekben elutasította. Az alperest 366.000 forint le nem rótt eljárási illetékben is marasztalta. Az ítélete indokolásában a Pp. 221. § (2) bekezdésére utalással rögzítette, hogy az alperes a felperes kereseti kérelmét összecszerűségében a - perköltség kivételével - elismerte, és ennek megfelelően marasztalta az alperest. A Pp. 231. § alapján rendelkezett az ítéletének a perköltség kivételével történő előzetes végrehajthatóságáról. A perköltségre vonatkozó döntését a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt egy évi átlagkeresetre, mint pertárgy értékre vetítve a Pp. 78. § (1) bekezdés, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára, és az (5) bekezdésre alapította, szemben a felperes által kért 1.669.429 Ft + áfa perköltség iránti igénnyel. Az elsőfokú

bíróság számításai szerint a 6.100.860 forint egy évi átlagkereset 5 %-a, azaz 300.000 forint jár elsőfokú perköltségként a felperesnek, melyhez hozzáadódik a 150.000 forint másodfokú, és 150.000 forint felülvizsgálati eljárási költség, melyet áfával növelt összegben ítélt meg. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.325/2009/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében megváltoztatta, kötelezte az alperest 6.100.860 forint tőkeösszeg után 2008. április 9-étől számított késedelmi kamat megfizetésére, megállapítva, hogy a felperes a másodfokú költségét maga viseli. A másodfokú bíróság a perköltség felemelésére irányuló fellebbezési kérelmet alaptalannak találta. A Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint a 6.100.860 forint egy évi átlagkeresetre alapítottan az elsőfokú bíróság helytállóan számította ki a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, és az (5) bekezdés alapján a perérték 5 % + 2,5 % + 2,5 % összegében, azaz összesen 600.000 forintban a felperest megillető ügyvédi munkadíjat. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a perköltségről szóló rendelkezését kérte az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezni, és az alperest összesen 2.169.429 Ft + Áfa első-, másodfokú, és felülvizsgálati együttes perköltség megfizetésére kötelezni. Álláspontja szerint a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontja helyes értelmezésével a pertárgyérték a perben érvényesített, összesen 32.314.318 forint, miután a per tárgya pénzkövetelés volt. Ezért a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint 10.000.000 forint összegig 5 % + áfa, az e feletti rész után 3 % + áfa perköltség illeti meg, az ügyvédi munkadíj csökkentésére pedig nincs indok. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult a felperes 100.000 Ft + áfa felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.467/2007/3. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A jogkövetkezmények körében folytatott eljárás során marasztalta a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.22882/2008/5. számú ítéletével az alperest összesen 32.314.318 forint összegben különféle jogcímenek.

A felperes részére 2003. január 1-jétől 2008. április 9-éig terjedő időszakban 21.725.065 forint elmaradt munkabért és 2.199.911 forint bérén kívüli juttatást az Mt. 100. § (6) bekezdés alapján, míg 6.100.860 forint 12 havi átlagkeresetet az Mt. 100. § (4) bekezdés alapján, azaz a munkaviszony megszüntetése jogellenességének jogkövetkezményeként ítélt meg a munkaügyi bíróság. Ezen marasztalási összegnél azonban a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontja alapján az egy évi átlagkereset a pertárgy érték, mivel ezen marasztalás a munkaviszony fennálltához kapcsolódik. Az Mt. 100. § (5) bekezdés szerint ugyanis a munkaviszony a jogellenességet

megállapító határozat jogerőre emelkedése napján szűnik meg, eddig a munkavállalót megilleti a munkabér és a béren kívüli juttatás. A munkaügyi bíróság azonban az 1.071.394 forint 7 havi végkielégítést, az 542.979 forint olajipari végkielégítést, valamint a 674.109 forint felmentési időre járó átlagkeresetet nem az Mt. 100. § (7) bekezdésben foglaltak szerint, azaz a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeként ítélte meg. A felperest ugyanis a végkielégítés és a felmentési időre járó átlagkereset a rendes felmondáshoz kapcsolódóan illeti meg az Mt. 92. § és az kollektív szerződés 18.1. pontja, valamint az Mt. 93. § és a kollektív szerződés 19.1. pontja, továbbá az Mt. 95. § (4) bekezdés, és a kollektív szerződés 22.1. pontja alapján. Ezért a végkielégítést és a felmentési időre járó átlagkeresetet mint a rendes felmondáshoz kapcsolódó pénzkövetelést a jogellenes megszüntetés tárgyában előterjesztett kereseti követelésekre számított egy évi átlagkeresethez mint pertárgyértékhez, vagyis 6.100.860 forinthez kell 2.288.482 forint összegben hozzászámítani. Így a pertárgyérték helyesen 8.389.342 forint, amely után a felperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 5 % (kerekítve) 420.000 forint munkadíj illeti meg, hozzászámítva a megelőző eljárásban felmerült 210.000 forint másodfokú, és 210.000 forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4/A. § (1) bekezdésében foglalt áfa összeget.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján a jogerős ítéletnek az elsőfokú perköltség viseléséről szóló rendelkezést helybenhagyó döntését hatályon kívül helyezte, e körben a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta. A felperes fellebbezése csak részben vezetett eredményre, ezért helyes a jogerős ítéletnek a Pp. 81. § (1) bekezdésére alapított döntése, miszerint a felperes a saját másodfokú költségét maga viseli. Ezért ezen rendelkezést a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban a felperes túlnyomórészt pervesztes lett, ezért köteles a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költségét viselni, melyet a Legfelsőbb Bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapján a (7) bekezdésben foglaltak szerint a kifejtett ügyvédi munkával arányban állóan állapított meg.

Budapest, 2010. szeptember 1.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő

